

Václav Hrabě

Déšť

Na horkých střechách zasyčel déšť
jako když hoří suchá tráva
Promoklá tramvaj odbíjí šest
Na město tiše poprchává

Jdu sama v dešti   Za řekou hřmí
Ne nevadí mi zmoklá hlava
Jen se mi zdají bláznivé sny
že prší na město voňavá tráva

Potichu si zpívám
do rytmu deště
náhodná slova
o zmoklém městě
Jdu   Nevím vůbec kam
a s každou kapkou
zas znovu začínám

Pod polštář dám si až půjdu spát
blues o dešti v němž voní tráva
Snad se mi bude celou noc zdát
že venku tiše poprchává

Václav Hrabě

Podzimní

Obloha – šedobílá labuť
za teplem k moři odlétá
a v úparku zametají slova,
která tu zbyla od léta.

Třesavka reklam v očích zebe.
Letní šlágry už vychladly.
Po řece pluje ztuhlé nebe
pod most podzim zapadlý.

Maličké rudé slunce
se loudá po břehu
jak mince, kterou zítra
už vezmou z oběhu.
Hřeju ho chvíli v dlaních
a dýchám na něj z blízka...
Není to žádná póza!
Ne. Jenom se mi stýská.

A teď tu zlatou starou minci
do vody házím jako vzkaz
(do řeky místo fontány).
To abys přišel!
I když je podzim!
To abys přišel zítra zas...